

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203493
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114203493.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Údernícka ul.č. 5, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO 36 613 843 proti odporcovi 1/ Petrovi T., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, naposledy bytom H., P. XXXX/XX, toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou Danou U., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, odporkyni 2/ M. T., nar. XX.XX.XXXX, H., štátnej občanke Slovenskej republiky, naposledy bytom H., P. XXXX/XX, toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou W. U., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/, 2/ Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká ul. č. 36 o zaplatenie 2.867,82 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Odporcom 1/,2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov sa náhrada trov konania n e p r iznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 17.02.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcom 1/,2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu vo výške 2.867,82 € spolu s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 2.867,82 € od 28.06.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uviedol, že Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO 00 151 653 (ďalej len "postupca") a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Postupca a odporcovia 1/,2/ uzatvorili dňa 01.02.2008 Zmluvu č. XXXXXXXX/XXXX, ktorej Súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.867,82 €, ktorá pozostávala z istiny 2.866,55€, riadneho úroku 1,27€, úroku z omeškania 205,60€, ktorý si navrhovateľ si v tomto konaní neuplatňuje. Odporcovia odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradili žiadne peňažné prostriedky. Dlžná suma ku dňu podanie žaloby je vo výške 2.867,82 €, ktorá pozostávala z istiny 2.866,55€ (t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), riadneho úroku 1,27€ (t.j. rozdiel medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky). Na základe uvedených platieb navrhovateľ vyčísluje úroku z meškania odo dňa postúpenia pohľadávky nasledovne: 8,5% zo sumy 2.866,55€ od 28.06.2013 do zaplatenia.

Nakoľko súd zistil šetrením polície a v evidencii obyvateľov, že odporcovia 1/,2/ sa nezdržujú na adrese svojho trvalého bydliska a adresa ich súčasného pobytu nie je známa ustanovil odporcom pre toto konanie opatrovníčku podľa § 29 ods. 2 O. s. p.

Podaním zo dňa 22.09.2014 vstúpil na základe vlastného podnetu do konania vedľajší účastník na strane odporcov, ktorý sa vo veci vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.08.2015. Uviedol, že predkladá stanovisko k predmetu sporu a aktuálne rozhodnutia vo veci postúpenia pohľadávky vzniknutej z bankovej zmluvy. Pre platné postúpenie pohľadávky je potrebné splniť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť splatnú časť pohľadávky aj inej osobe ako banke, avšak po splnení určitých podmienok. Je nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ZoB). ZoB pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, avšak ich splnenie navrhovateľ nepreukázal. Z tohto dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej neplatné v zmysle § 39 OZ. Uvedené právne závery potvrdzujú rozhodnutia krajských súdov a to KS Prešov 19Co/177/2014, ktorý konštatoval, že z uvedeného zákona, ustanovenia "je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Preto potvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon totiž žalobca nemá oprávnenie. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní." Poukázal i na rozhodnutia KS Prešov spis.zn. 4Co/145/2014, 6Co/119/2003. Záverom zdôraznil, že právny predchodca navrhovateľa v rozpore so zákonom postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na navrhovateľa. Keďže neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky, navrhovateľ nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči odporcovi žiadne nároky. Navrhoval, aby súd návrh v celej časti zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Navrhovateľ a opatrovníčka odporcov 1/,2/, vedľajší účastník na strane odporcov sa na pojednávanie nedostavili, navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcov svoju neúčast' ospravedlnili, súhlasili, aby súd vec prejednal v ich neprítomnosti. Opatrovníčka odporcov 1/,2/ svoju neúčast' neospravedlnila, o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu nepožiadala. Súd preto prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti účastníkov, pričom vychádzal z obsahu spisu a vykonaných dôkazov (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu a oboznámil Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 01.02.2008 vrátane Osobitných obchodných podmienok SLSP, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2013 vrátane prílohy č.1 k zmluve - výstupu z bankového systému, oznámenia SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013, pokus o zmier zo dňa 22.01.2014, odstúpenie od zmluvy o osobnom účte vrátane zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania k bežnému účtu zo dňa 11.06.2012 a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ ako aj právny predchodca navrhovateľa sú obchodnými spoločnosťami zapísanými v obchodnom registri, odporcovia 1/,2/ sú fyzické osoby - nepodnikatelia, občania Slovenskej republiky.

Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 01.02.2008 č. 41219818 uzavretou medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, Bratislava, IČO 00 151 653, ako veriteľom a odporcami 1/, 2/ ako majiteľmi účtu bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa (banka) poskytol odporcom 1/, 2/ bankové produkty v kombinácii Balíka EXCLUSIVE. Predmetom zmluvy bolo zriadenie a vedenie účtu (zmluva o bežnom účte), poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 01.07.2007. Ako vyplynulo z predmetných zmlúv, ich súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením. Podľa bodu B, 4.1.20 Osobitných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby účinných od 01.07.2007, poskytnutie Povoleného prečerpania a právne vzťahy medzi Bankou a

Dlžníkom súvisiace s Povoleným prečerpaním, ktoré vyplývajú zo zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, na základe ktorej sa poskytne Povolené prečerpanie, a ktoré nie sú výslovne uvedené v Zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, na základe ktorej sa poskytne Povolené prečerpanie, sa budú podľa vôle zmluvných strán riadiť Obchodnými podmienkami banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinnými od 01.07.2007.

Právny predchodca navrhovateľa písomným podaním zo 11.06.2012 adresovaným odporcom 1/, 2/ odstúpil od zmluvy o osobnom účte a od zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania. Doklad o doručení tohto podania odporcom nebol v konaní predložený.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka voči odporcovi postúpená postupcom na postúpniaka- navrhovateľa.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Právne irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (teda aj zmluva uzavretá účastníkmi) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej iné atribúty. Z vykonaného dokazovania v predmetnej veci mal súd za preukázané, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 01.02.2008 spĺňa atribúty spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného do 31.12.2007 zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Poskytnutá služba povoleného prečerpania je v zmysle vyššie citovaných ustanovení zmluvou o úvere. Súd mal po právnom posúdení veci za preukázaný vznik zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami, na základe ktorého banka poskytla odporcom službu povolené prečerpanie na účte. Súd preto sústredil svoju pozornosť na zistenie dôvodnosti výšky žalovanej sumy, požadovanej navrhovateľom.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom spotrebiteľského úveru poskytnutého odporcom v podobe povoleného prečerpania na účte. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami vznikol záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby a poskytnutí povoleného prečerpania na bežnom účte. Na základe zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal, že v prípade splnenia podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.07.2007 odporcom poskytne službu povolené prečerpanie na účte. V tomto smere, teda či odporcom bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa táto služba skutočne poskytnutá však navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, keď v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý by reálne poskytnutie povoleného prečerpania a jeho podmienky odporcom preukazoval. Navrhovateľ súdu predložil zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, osobitné obchodné podmienky pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, ktoré listiny ohľadom poskytnutia povoleného prečerpania a jeho podmienok odkazujú na Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní

privátnym klientom a MIKRO podnikateľom s účinnosťou od 01.07.2007, ktoré však k návrhu na začatie konania priložené neboli (predložené boli len Osobitné obchodné podmienky SLSP, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby) a taktiež nebol predložený žiaden iný relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval, že odporcom bol poskytnutý spotrebiteľský úver v podobe povoleného prečerpania na účte a že odporcovia skutočne reálne čerpali finančné prostriedky z tohto titulu keďže k čerpaniu nedošlo podpisom zmluvy, ale malo k nemu dôjsť bezhotovostne. Neboli ani predložené dôkazy ktoré splátky odporcovia splatili, v akej výške. V záujme zachovania zásady rovnosti účastníkov konania súd nemohol nahradiť procesnú povinnosť navrhovateľa spočívajúcu v povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Preto konštatujúc neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Súčasťou rozsudku je aj výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporcovia mali vo veci plný úspech, preto by im podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si žiadnu náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov súd posudzujúc účelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie konštatoval, že vedľajší účastník požadované náklady nevyvaložil účelne. V danej veci je nesporné, že vedľajší účastník na strane odporcu, zastúpený advokátskou kanceláriou, vstúpil do predmetného konania, pričom v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa, vzniesol všeobecne formulovanú námietku aktualizovanú len o údaje odporcov a o individualizáciu pohľadávky navrhovateľa. S ohľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí niet sporu o tom, že vedľajší účastník na strane odporcov zastúpený advokátskou kanceláriou hromadne vstupuje do porovnateľných vecí navrhovateľa, kde sa obsah jeho podaní mení len o individualizáciu tej- ktorej veci. V takomto prípade trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Takýto záver je plne súladný i s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. 06.2014 sp. zn. 6MCdo 9/2013, v ktorom najvyšší súd zaujal jednoznačné stanovisko, podľa ktorého zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, sa javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu, pričom to má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže sa oprávnený domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.